

AVUSTRALYA'DA *ELELE*

YIL 4. SAYI 20 *AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ *

KASIM- ARALIK- OCAK- ŞUBAT- MART 1996- 97

Çeyrek asırdan beri Batı Trakya Türklerinin her türlü ihtiyaçlarına cevap vermeğe çalışan dernek binası.

Saygı değer Türk toplumu

Bu Dergi Australia Batı Trakya Türkleri Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır. Herkezden gelecek mektup, hikaye, fıkra, şiir v.s yazılarınıza kapımız açıktır.

Göndereceğiniz yazıların altına isminizi yazmayı lütfen unutmayın. Her yazının sorumluluğu yazan kişiye aittir. Önemle duyurulur.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz, çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu dergiye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açığız.

Teşekkürler

Fiyatı: \$ 2.50

BASIN VE YAYIN KOLUNA YAZILARINIZI LÜTFEN HEMEN GÖNDERİNİZ.

Yazışma adresi:

*A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16-Kent street
Prahran vic 3181
Melbourne, Australia
Tel:(03)9510 4889 -Fax:(03)9510 2417*

Emeği geçenler:

*Yazıların incelenmesi: Nadir Celil, Rıza Ahmet
Baskıya Hazırlayanlar: Mehmet İmam Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçirenler: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam Hüseyin
Kapak: Sihem ve Mehmet İmam Hüseyin*

29 OCAKLARA DOĞRU

Kıymetli Okurlarımız;

Dünya üzerinde yaşayan bütün insan topluluklarının kendilerine göre birer lideri vardır. Güçlü veya güçsüz, iyi veya kötü, ama, mutlaka bir lideri vardır.

Peki, bir lider kolay yetişir mi?

Elbette kolay yetişmez. Liderin liderlik vasıflarını ispat edebilmesi için, belirli imtihan dönemlerinden geçmesi gerekir, hatta şarttır!

O lider ki; Temsil ettiği toplumun meşru haklarını korumak ve yaşatmak için canını esirgemez. Çünkü temsil ettiği toplum, o liderin namusu olmuş, ekmeği olmuş, hatta her şeyi olmuştur.

Cenab-ı Allah böyle bir yiğidi Batı Trakya Türküne bahşetti. O kısa yaşantısında Batı Trakya Türklerine çok haklar kazandırdı. Ve O'nun sayesinde B.T.Türkü dünyaya sesini duyurdu. Bir günlük gazetede yapılan söyleşide bakın ne diyordu;

“ Ağa kapısında yağlı kemikle beslenen köle bir köpek olmaktansa, dağ başında yarı aç, ama hür ve başı dik olarak gezen bir kurt olmayı tercih ederim”...

Ve böylece Batı Trakya Türkü'nün haklı davasının mesajını hür dünyaya vermişti.

Onu daha iyi tanımak için, büyük Türkçü Nihal Atsız Hoca'nın aşağıdaki şiirinde gizlenen derin manayı kavrayabilmekten geçer.

Tasamıdır yakarsa bir kurşun kalbimizi?

Ne çıkar süngülerle delinirse bağrımız?

Bu kurşunlar, süngüler öldüremezler bizi,

Belki diner onlarla, ezeli kalp ağrımız.

Artık O yok , aldılar O nu aramızdan. Ama, öldürebildiler mi? Hayır! Öldüremediler. Çünkü gerçek ölüm unutulmaktır. O unutulmadı, unutulmayacak!

O Tarih için öldü. Ve O'nu yine Tarih yaşatacak!

Kimden bahsettiğimizi anladınız hiç şüphesiz. Rahmetli Dr. SADIK AHMET'ten elbette: 29 OCAKLARA yaklaşırken O'nun yokluğunu, içimizde ne kadar çok hissediyoruz.

TANRI RUHUNU ŞAD ETSİN

Kamil Atasoy

BATI TRAKYA TÜRK AZINLIĞI 29 OCAK 1997 BİLDİRİSİ TÜRKLOK YORUYUŞU

29 Ocak 1988, demeklerimizin tabelalarında "Türk" sözcüğü bulunduğu için kapatılmasına ve Türklüğümüzün inkârına karşı yediden yetmişe, dağlısı, yakalısı ve ovalısıyla yürüdüğümüz ve "TÜRKÜZ" diye haykırdığımız gündür.

Gümülcine ve İşkeçe Valilerince bölgede Türk bulunmadığı iddiasıyla alınan kapatma kararlarını, evrensel hukuk ilkelerini gözardı ederek onaylayan Yargıtay'ın aldığı kararın Batı Trakya Türk Azınlığı tarafından hiç bir zaman kabul edilemeyeceğini gösterdiğimiz gündür.

Bu tarih insan hakları havariliğini kimseye kaptırmayan ülkemiz Yunanistan Cumhuriyeti'nin kendi vatandaşlarına, sadece başka ırktan ve başka dinden oldukları için reva gördüğü muamelelere karşı yürüdüğümüz gündür.

29 Ocak 1988 bu Azınlığa "ya asimile olursun, ya da buradan çekip gidersin" diyen ülkemiz Yöneticilerine, altına imza koyduğu Lozan Antlaşması'ndan kaynaklanan statümüzü, insan haklarını ve özgürlükleri hatırlatmaya çabaladığımız ve baskıcı politikalar ve insanlık dışı uygulamalardan vazgeçmeye davet ettiğimiz gündür.

29 Ocak Batı Trakya Türk Azınlığı'nın hak arama mücadelesinin onurlu bir sayfasıdır.

29 OCAK 1990 POGROMU

29 Ocak'ın ikinci yıl dönümünü bir mevlidle anmaya hazırlandığımız günlerde Azınlık liderleri tutuklanmış ve başta Gümülcine Metropoliti olmak üzere Hristiyan halkın faşist kesimi üzerimize kışkırtılmıştır. Uyardığımız emniyet yetkilileri duruma hakim olduklarını ve Azınlığa bir saldırı olmayacağını söylemişlerdir.

Ancak, 29 Ocak günü gözleri dönmüş yüzlerce kişi Eski Cami'ye gitmekte olan Türklere ve Türk işyerlerine saldırmış, 27 azınlık mensubu ağır biçimde yaralanmış ve 150 milyon Drahmi tutarında maddi hasar meydana gelmiştir.

29 Ocak 1988'de Türklük Yürüyüşünü durdurmaya çalışan yüzlerce polis, 29 Ocak 1990'da gerçekleştirilen vandalizm sırasında ortalıkta gözükmemeyi tercih etmiş, saldırganlar Metropolit Damaskinos tarafından radyo yayınlarından takdis edilmiştir. 29 Ocak Batı Trakya Türk Azınlığı'nın eritilmesini hedefleyen insanlık dışı politikaların ayyuka çıktığı gündür.

DEVLETİMİZİN DUYARSIZLIĞI

Bu pogromdan sonra Azınlık mensuplarını temsilen Atina'ya giden heyetimiz, zamanın Başbakanından yaralarımızın sarılması, zarar görenlerin tazmini ve bir daha böyle saldırılara maruz kalmamamız için uygulanan politikalardan vazgeçilmesini talep etmiştir. Başbakanımız yargı yoluna başvurumuzu salık vermiş, ancak Türklüğümüzü inkar eden Yunan Mahkemeleri bu kere başvurumuzun mesnetsiz olduğunu ileri sürmüştür. Temyiz başvurularımız ise hala Mahkemelerde bekletilmektedir.

YENİ POGROMLAR

Aradan geçen yıllar içinde, Devletimizin'de Batı Trakya Türk Azınlığı'nın hak ve özgürlüklerini hedef alan politikalardan vazgeçtiğine dair herhangi bir emare bulunmamaktadır.

Nitekim, bu insanlık dışı politikalara alet olmaktan utanç duymayan kişilerde de böyle bir izlenim uyanmamış olacak ki, 16 Ağustos 1996 tarihinde, yine güvenlik güçlerinin gözleri önünde, kadın yaşlı çocuk ayırımı yapılmadan Azınlığımıza ve mülklerimize saldırılmıştır.

Saldırıları sırasında yaşlı kadınlar ağır yaralanmış, Azınlık gençleri dövülmüş, 50 civarında Türk işyeri hasar görmüş, bunlardan bir bölümü yağmalanmıştır. Bu olaylardan sonra da Azınlığa yönelik baskı ve saldırılar devam etmiştir. Saldırıların Devletimizin bu politikalarından cüret aldığı bellidir. devam →

29 Ekim akşamı 40 ve 45 yaşlarında iki Türk kadını Mestanlı mahallesinde motosikletlilerin saldırısına maruz kalmışlardır. 3 Kasım akşamı 36 ve 65 yaşlarında iki Türk kadınına motosikletli 6 genç tarafından kayışla saldırılmıştır. 15 Kasım akşamı beş Türk genci Gümlüce parkında dolaşırken 30 kadar saldırgan tarafından yaralanmışlardır.

Azınlık insanı, belleğinden silinmeyecek bu ayıpların ve zulmün asıl sorumlularının sadece buradaki çoğunluğun dini lideri veya onun maşalığını yapan çapulcular olmadığını farkındadır.

29 OCAK 1997

Batı Trakya Türk Azınlığı 29 Ocak 1988'i haklarını elde etmek için verdiği mücadelenin onurlu bir sayfası olarak anmaya ve Devleti insanlık dışı politikalarından vazgeçmeye çağırma devam edecektir.

29 Ocak 1990 ve 16 Ağustos 1996 olayları, Yunan demokrasisinin altında kara lekelerdir. Bu lekeler silinecek yerde, sürdürülen politikalarla büyütülmektedir.

29 Ocak 1997 tarihinde, insanlık dışı gelişmelerin haklı utanç ve kaygısını taşıyan demokrasi ve insan hakları savunucusu çoğunluk insanını ve uluslararası kuruluşları meşru hak arama mücadelemizi desteklemeye ve Devletimizi bu politikalarından vazgeçmeye çağırıyoruz.

-Biz 29 Ocaklarda Türk olmanın onurunu yaşıyoruz.

-Biz 29 Ocak'ta Derneklerimizin tabelaların yerine asılmasını istiyoruz.

-Biz 29 Ocak'ta, vakıflarımızı kendimiz yönetmek, dini önderlerimizi kendimiz belirlemek istiyoruz. Papazların Minarelerimizin uzunluğuna müdahale etmelerini, Kuran Kursu hocalarının hapse atılmakla tehdit edilmelerini, din adamlarının atanmış "Müftü"lere karşı direndiği için ceza olarak askere gönderilmesine karşı çıkıyoruz.

-Biz 29 Ocak'ta Azınlık fertlerinin eşit vatandaşlar olarak resmi kurumlarda görev alabilmeleri, mallarını serbestçe alıp satabilmelerini istiyoruz.

-Biz 29 Ocak'ta, ayrımcı uygulamalara vatandaşlıktan atılmamızı sağlayan 19. maddeye ve yaşadığımız köylerin yasaklı statüsüne karşı çıkıyoruz.

-Biz 29 Ocak'ta çoğunluğun azınlık aleyhine güdümlü kurumlarca kışkırtılı

BATI TRAKYA TURK AZINLIGI DANISMA KURULU

Yukardaki yazı

865 sayılı, 31-01-1997 tarihli

İLERİ Gazetesinden alındı.

Hazırlayan: Memet İmam-Hüseyin

Trakyalılar 29 Ocak'ı unutmadı

ISTANBUL (Zaman)- Bati Trakya Turkleri Dernegi, Bakirkoy Belediyesi Osmaniye Kultur Dernegi'nde "Bati Trakya'da Turk Kimligi ve 29 Ocak Gercegi" konulu panel gerceklestirdi. 29 Ocak 1988'de 35 bin Bati Trakyalı Turk, Yunan saldirilarini protesto etmek icin Gumulcine'ye yurumustu.

29 Ocak 1988 tarihinde Bati Trakya Turkleri'nin ilk defa dunyaya seslerini duyurduklari belirtilen panelde, Dernek Genel Baskani Taner Mustafaoglu, Yunanistan Parlamentosu'nda Turkleri temsil eden eski milletvekili Ismail Rodoplu, Arastirmaci Halit Eren ve Avcilar Belediye Baskani Tahsin Salihoglu katildi. Dernek Baskani Taner Mustafaoglu, Yunan Hukumeti'nin Turk toplumundan tavizler koparmaya calistigini belirtirken eski Yunanistan Milletvekili Ismail Rodoplu 70 senedir cekilen sikintilarin anlatilamadigini anlatti. Rodoplu, "Ova kesiminde yasayan insanlar genelde tarimla geciniyorlar. Bu insanlari goc ettirmek icin topraklarini ellerinden almaya calisiyorlar. Urunlerine gereken fiyati vermiyorlar, topraklarini istimlak ediyorlar. Balkanlar'da yasayan insanlar ise ormancilik ve hayvancilikla geciniyor. Onlari da asker ve ormanci korkusu sarmistir. Qradaki okullarda Turkce kitap okutulmasina izin verilmiyor. Oradaki ele baslarini kandirip Turkluk suurunu zaafa ugratmaya calisiyorlar." dedi.

Arastirmaci Halit Eren ise Bati Trakya'da uygulanan olumsuz politikalar karsi cozum careleri uretilmesi gerektiğini ifade etti. Eren, cagimizin iletisim cagi oldugunu, Internet ve bilgisayar araciligiyla Bati Trakya sorununun tum dunyaya anlatilmasi gerektiğini ifade etti.

TURKIYE MESELEYE SAHIP CIKMALI

Avcilar Belediye Baskani Tahsin Salihoglu Turkiye'nin Yunanistan'daki 1.5 milyon Mekadon'un sorunlariyla da ilgilenmesi gerektiğini belirtti. Salihoglu, "Baska ulkelerin bizim sorunlarimize sahip cikmasini istiyorsak, biz de baskalarinin sorunlariyla ilgilenmeliyiz." diye konustu.

Blast for Downer on Cyprus pledge

By SCOTT MCKENZIE,
foreign affairs reporter

A SENIOR Labor senator yesterday blasted Foreign Minister Alexander Downer for the "enormous hypocrisy" he displayed in a meeting with the President of Cyprus.

Senator Nick Bolkus said Mr Downer's pledge of support for a settlement on the troubled island was nothing more than an effort to con Australia's Greek Cypriot community.

"In riots which saw Greek Cypriots killed last year, Mr Downer (in his comments) made no mention that the violence was sparked by Turkish Cypriots," Senator Bolkus said.

The August riots also saw several United Nations peacekeepers were injured in the August riots.

"Mr Downer received a huge caning for this in the Greek press (in Australia) and now he's trying to win back support," Senator Bolkus said.

Mr Downer met Cypriot

President Glafcos Clerides on Saturday and pledged Australia's support for initiatives to find what he described as a "long overdue" settlement in Cyprus.

Australia has proposed that the issue be placed on the agenda for the Commonwealth Heads of Government Meeting in Edinburgh in October.

Australia has maintained a presence of Federal Police officers with the peacekeeping force on the island since 1964. twenty officers are currently deployed.

The August violence was the worst since Turkey invaded the northern third of the island in 1974 after a coup in the capital Nicosia.

Yukardaki yazı
Şubat 1997'de
İnternette alindi

Soldaki yazı
3 Şubat 1997
tarihli 'Herald Sun'
gazetesinden alindi.

Hazirlayan
Memet İmam-Huseyin

ATATÜRK'ÜN CUMHURİYETTEN MAKSADI

Önemli günlerde günün önemini belirten konuşmalar yapmak adettir.

Elbette ki ; en azından gene kuşakların aydınlanması , ulusal bilincin taze tutulması açısından faydalıdır, bu konuşmalar... Türk'ün en büyük bayramı olan Cumhuriyet Bayramında da milli duyguları coşturan sözler edilirken , bana öyle geliyor ki ; Atatürk'ün asker yanı daha çok dile getiriliyor... Asker millet oluşumuzdan mı nedir, askerî başarılar söz konusu olunca daha bir göğsümüz kabarıyor. Onun büyük bir asker, eşine ender rastlanan bir komutan olduğu su götürmez bir gerçektir. Ancak onun önemli yanı bu değildir. Öncelikle o bir devrimcidir. Gelecek seçimleri düşünen politikacılara karşı gelecek nesilleri düşünen büyük bir devlet adamıdır. O , emperyalizme karşı dünyada ilk kurtuluş savaşını başlatarak bu yolda bütün mazlum uluslara örnek olmuş bir liderdir.

Gerçek kurtuluşun Cumhuriyetle pekişirse ancak bakı kalabileceğini çok iyi bilen, İstiklâl Savaşının muzaffer komutanı, yanındaki subaylara yer yer yanmakta olan İzmir'i göstererek:

—Bu manzaraya iyi bakınız. Bu gördüğünüz ateş, bir devrin kapanışının sembolüdür. Artık yeni bir devir başlamaktadır, derken İstiklâl Savaşına başladığı günlerden beri kafasında ve gönlünde dipdiri tuttuğu Cumhuriyet rejimi ülküsünü ima ediyordu. Yurdu düşmanlardan temizlemekle ilk engeli aşmıştı ama esas zorluklar onu bundan sonra bekliyordu. Amacına adım ,adım temkinle ilerlemeyi öngörüyordu. Önce saltanatla halifeliği birbirinden ayıracaktı. Meclis'in bu konuyla ilgili oturumunda milletvekilleri saltanat şartlanmışlığının kısırdöngüsünde davadan uzak dururlarken, dayanamadı:

—Siz kimin egemenliğini kime veriyorsunuz efendiler! Egemenlik, saltanat cebren alınır. Osmanoğulları, Türk ulusunun isteği hilâfına ona egemen olmuşlardı. Şimdi de Türk ulusu egemenliğini zorla onların elinden almıştır. Bu gerçeği böyle kabul etmemizde yarar vardır. Yoksa...

Sesini çıkaran olmadı. Osmanlı saltanatıyla halifeliği ayıran yasa onaylanmış oldu.

Oysa Mustafa Kemal bunlarla oyalanmak istemiyordu. Çok önemli işler bekliyordu onu... Kağşayıp köhnemiş halifelik kurumunun yeni devlette yeri olmamalıydı.

28 Ekim 1923 akşamı Çankaya'ya davet ettiği arkadaşlarına yarın Cumhuriyetin ilân olunacağı haberini verdi. Ve 29 Ekim 1923 günü saat 20.30 da başlayan top atışları, yeni bir devrin başlangıcını bütün yurda ve dünyaya duyururken ilk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal meclis kürsüsünden şunları söylüyordu:

—Ulusumuz, büyüklüğünü devletin bu yeni adıyla uygar dünyaya daha güzel anlatacaktır. Bugüne dek kurtuluşumuz uğruna kazandığımız zaferler mutlu, müreffeh, muzaffer yaşayabilmemiz için bundan böyle de devam edecektir.

Burada kastettiği şey, özellikle ekonomik, kültürel sahada gerçekleştirmeyi zorunlu gördüğü atılımlar ve devrimlerdir.

O günlerde, emperyalizmin yarı sömürgeleştirip çökerttiği Osmanlı düzeninin yıkıntıları üzerinde kurulan yeni Türkiye'nin ekonomik durumu korkunç derecede kötüdür. Bir milli pazardan, bir milli ekonomiden eser bile olmadığı gibi kendi iç pazar ihtiyacını şöyle böyle karşılayacak üretim dalı da yoktur. 750 bin km lik koskoca bir coğrafya parçasını kaplayan Türk yurdunda son derece ilkel geçim şartları içinde yoksulluk ve cehaletle başbaşa 12 milyonluk bir halk oturmaktadır

Bu acı gerçeklerin yanı sıra Mustafa Kemal'i en çok düşündüren Osmanlı

İmparatorluğu'nun 700 yıllık doğu geleneği içinde cehlin koyu karanlığına terk edilmiş Anadolu halkıdır. Devrimlere açık , Batı modeline uygun Türkiye Cumhuriyeti'ni bunun için düşünmüştür. Onun en büyük başarısı, her türlü tutuculuğa karşı çıkarak orduya ve gençliğe ilerici ilericiliği aşlamak olmuştur. Bir konuşmasında şöyle der:

—Bilinç daima ileriye ve yeniliğe götürür. Bunun dönüşü olmadığına göre Türkiye Cumhuriyeti sürekli ileriye ve yeniliğe dev adımlarla yürümeye devam edecektir.

O, her zaman bilime ve bilimsele gönül vermişti: " Hayatta en hakiki mürşit ilimdir" özdeyişi ile bunu simgeleştirmiştir. Asırlardır bir sultanın kulu olmakla bedbaht olmuş milletin ancak ve ancak Cumhuriyet rejimiyle kendi kendinin efendisi olup "fikri hür, vicdani hür, irfanı hür" nesiller yetiştireceğine inanıyordu.

Atatürk ve kadrosu, tüm bu özellikler, elbette ki Avustralya için değil Türkiye Cumhuriyeti devleti ve milleti için düşünüyordu. Biz , Avustralya'yı vatan edinmiş olan Türk kökenliler, onun " Hayatta en gerçek yol gösterici bilimdir" özdeyişini kendimize şiar edinip bu yeni yurdumuzda nasıl örnek vatandaşlar olacağımızı enine boyuna düşünmeliyiz. Türkiye'nin kaderi bağrında yaşattığı 65 milyona daha ziyade bağlıdır.

Cumhuriyetin 73. üncü yıldönümünde bugün, Anayurdumuzda M. Kemal Atatürk'ün amaçladığı muasır medeniyet seviyesine göre durum nedir dersiniz?!

Eğitim görmemiş veya çarpık eğitimle manevi yönden yükselmemiş , başkalarının iradelerine bağlı kalmaktan kurtulamamış , çıkarının nerede olduğunu bilemeyen, bu yüzden de güçlülerin ve demogagların oyuncağı olan insanlar azınlıkta mıdır?!

Burada makam koltuğuna yapışmayan politikacılar gördükten sonra Türkiye'mizde her türlü şaibe ve başarısızlıklarına rağmen ısrarla el üstünde tutulup ikbalden düşmeyen politikacıların varlığı neler düşündürüyor kişiye? !

En önemli mesele bizim için buradaki bizleriz. Sahi bizler n'apıyoruz bu ülkede?!

Ekonominin biraz daralmasıyla kendilerini buranın gerçek sahipleri gören bir takım Anglosakson kökenliler, bir abalı arıyorlar vurmak için galiba?! E tabii ana dili İngilizce olmayan etnik gruplar geliyor akıllarına günah keçisi olarak... Bu durumda Allah'tan bizim dışımızdaki etnik gruplar her an duyarlı. Biz de inşallah bir gün kendi aramızda birleştiğimizde onlara katılacağız. Gerçi aramızda bize ısrarla birşeyler anlatmaya çalışan tek tük de olsa birileri var ama, vatan, millet, Sakarya gibi kulağa hoş gelmiyor sözleri... kulak vermeye değmez...

Cumhuriyet Bayramı ,onun faziletini ve kadrini bilenlere kutlu olsun!

30- 10- 1996

Hasan Meyzinoğlu.

CUMHURİYETİMİZİN 73. YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARI

En büyük milli bayramımız olan 29 Ekim Cumhuriyet Bayramını Batı Trakya Türk toplumu gurur ve neşe içerisinde kutladı.

Türkiye'de de her yıl coşku ile kutlanan Cumhuriyet Bayramını, biz Türkiye'den kilometrelerce uzakta, Melburn şehrinin Prahran bölgesinde 30 Ekim 1996 Cumartesi günü kutladık. Milli duygularımızın coştığı bu gün toplumumuz için unutulmaz günlerden biri oldu.

Derneğimizin tüm kollarının yetkili üyeleri üzerlerine düşen görevleri yapmışlar ve toplumumuz gelmeden önce tüm hazırlıklarını tamamlamışlardı. Melburn şehrinin değişken havası da bize destek olmuş ve güneşli, güzel bir günü bize hediye etmişti. Toplumumuzun büyük çoğunluğunun gelmesi beklendi ve nihayet bir iki derken Will Simpson Hall'un etrafı bireylerimizle dolmuştu. İşte bu anlamlı günümüzü kutlamaya hazırдық.

B.B.Q.de pişen köfte, şiş ve sosisleri afiyetle yedikten sonra sıra salonun içerisindeki Batı Trakya Türk Okulu öğrenci ve öğretmenlerinin hazırladıkları kutlama faaliyetlerine gelmişti.

Öğrencilerimizin hazırladıkları marş, şiir, şarkı ve oyunlardan önce öğretmenlerimiz günün anlam ve önemi hakkında konuşmalar yaparak toplumumuzu 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı ile ilgili mesajlar vermeye çalıştılar. Toplumumuzun tüm bireyleri de bu mesajları dikkatle dinlediler. Bu dikkat öğrencilerimizin tüm faaliyetleri boyunca da devam etti.

Öğretmen ve öğrencilerimizin hazırladığı, bütün dünyaca tanınan ünlü karakterimiz Nasreddin Hoca'nın birkaç fıkrası hepimizi eğlendirip günümüze renk kattı. Çocuklarımızın yeteneklerinin yalnızca defter ve kitapta değil, toplumumuz karşısında sergilemiş oldukları Türkçe'yi kullanma ve rol yapmada da başarılı olduklarını bir kez daha hep beraber görmüş olduk. Çok kısa bir sürede hazırlanarak sergiledikleri bu faaliyetlerinden dolayı hepsini kutlarız.

Toplumumuzun beraberliği Cumhuriyet Bayramı kutlama faaliyetlerinin sona ermesiyle bitmedi. Derneğimizi ziyaret etmek lütfunda bulunan sayın Büyükelçimiz Bilâl Şimşir beyefendinin konuşmalarını dinlemeye de yine hep beraberce gittik. Batı Trakya Türk'ü olarak birlik ve beraberliğimizin ne derece kuvvetli olduğunu, aynı zamanda da misafirperverliğimizi bir kez daha göstermiş olduk.

Bu güçlü ve sıkı birlik ve beraberliğimizin sonsuza dek devam etmesi dileğiyle daha nice bayramlarda, daha nice 29 Ekim'lerde buluşmak dileğiyle hepinize sevgi ve saygılarımı iletiyorum.

Okşan Karacaoğlan

ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLER

Toplumumuzda din görevlilerimize ve din alimlerimize "hoca" denildiği gibi, öğretmenlerimize ve üniversitedeki bilim adamlarımızda "hoca" denilmektedir. İslâmiyetin ve müslümanların, hocaya, alime, öğretmene verilen değer hepimizce malumdur.

Öğretmenlik dini açıdan peygamberlik mesleğidir. Sevgi ve kardeşliğin, ilâhi aşkın ilk öğretmenleri peygamberlerdir. Peygamberimiz bütün öğretmenlere güzel bir örnektir. Öğretmenler peygambere varistir. İnsan yetiştirmek kolay bir iş değildir. İnsan yetiştirme sanatının sanatkâr oluyorsunuz. Bu payeyi almaları öğretmenlerin en doğal haklarıdır. Bütün dönemlerde öğretmenler, eğitim ve öğretim faaliyetlerini üstlenmişlerdir. Eğitimde öğretmenin fonksiyonu hiç bir zaman küçümsenemez, ama okulun, ebeveynin işbirliği eğitimdeki kaliteyi arttırmaktadır. Toplumumuzda öğretmen-veli diyalogunun istenen düzeyde olduğu söylenemez, bunun sebebi Türk insanının öğretmene olan güveninden kaynaklanıyor sanırım. Tarih boyunca öğretmenin kadrini bilmiş bir milletiz. Öğrendiğimiz bir çok şeyleri unutmuş olabiliriz. Fakat, öğretmenlerimizin ismini hemen hatırlarız. Müslüman halkımızın öğretmenlere bakış açısı çok önemlidir. Türk insanının öğretmene saygısı pek çok örnekle anlatılabilir.

Meselâ, baba akşam eve geldiğinde, çocuğu yanına geldiği zaman, baba öğretmenimiz derste tarihimizi, peygamberimizi anlattı dediği zaman, o velinin duyduğu memnuniyeti tahmin etmek mümkün mü? Çocuğundan "anne öğretmenimizde oruç tutuyor" sözünü duyan annenin memnuniyetini bilmem nasıl söylemeliyim. Bir veli için çocuğunu eğiten öğretmenin kendi inancını paylaşması onun için büyük bir bahtıyarlıktır. O zaman eğitimci hiç olmazsa insanımızın inancına saygı duyarak, kendi inanç, yaşayış tarzı ne olursa olsun kendisine emanet edilen çocuklara menfi telkinlerde bulunmaması gerekir. Burada bir örnek vermek uygun olacak. Lisede okurken (orta bölümü) bir kadir gecesı, hemen hemen bütün öğrenciler oruca niyetlenmiş, hanım olan matematik öğretmeni sınıfa girer girmez durumu farketti. Beslenenleriniz nerede deyince öğrenciler oruç tutmayanları mahcup etmemek için sükut ettiler. Öğretmenimizde, çocuklar bu gün yazılı yapmıyorum, serbest çalışma yapacağız dedi. Bu sözleriyle öğrencilere şevkatini en iyi şekilde göstermiş oldu. Dikkat edilirse öğretmen sizin orucunuza Allah'ın ihtiyacını var demedi. Size oruç farz değil, niçin aç kalacaksınız demeyip, ön yargıda bulunmadan bir eğitimci gibi davrandı.

Son olarak şu cümleleri belirtmek istiyorum: Çocuklarımız çağın şartlarına uygun, hür düşünceli, soran, sorgulayan, eleştiren, üreten girişen, insanlığı gerçekleri savunabilen vasıflarda yetiştirilmeli. Tabi bu serbesti düşünce onları özgürlük adına ateşe koşan kelekler gibi onların kötülöklere sürüklenmesine razı olmak mümkün olmaz.

Duran Öz

A. B. T. T. D. Din görevlisi

Kadınlar kolunun dördüncü yılını doldurmaya bir kaç ay kaldı. Bu dört yıl içerisinde birbirimizden çok şeyler öğrendik, hep birlikten yana olduk ve sonunda da gördük ki, birlik ve beraberliğin ne kadar güzel olduğunu.

Bazı dostlarımızı unutmuşken,tekrar onları kadınlar kolunun sayesinde kazandık. Birbirimizden selâm alıp vermezken artık, birbirimizi gördüğümüz yerde durup saatlerce sohbete başladık. Sıcak bir dostluk bağı kuruldu aramızda. Bunlar hep siz değerli hanımlarımızın sayesinde oldu. Bizler içinde en büyük mutluluk bu.

Ne yazıkki, son zamanlarda bu dostluklara kara gölgeler düşmeye başladı. Kadınlar kolu, bazılarımız için günlük konu haline geldi. Eskiden sevgi dolu güzel sözler edilirken, şimdi ise çirkin, yalan, kalp kırıcı sözler işitmeye başladım kenardan köşeden. Yüksek seslerle içlerindeki öfkeyi adeta kine dönüştürenlerimiz olmuştur toplumumuzun içinde. Bu dedikoduların artık bir sonu gelmeli, aramızda yabancı yok. Bu toplum bizim toplumumuz, bizim insanlarımız. Toplum için iyi şeyler yapmaya çalışmamız bizim amacımız değil mi? Hani biz bir bütündük, bu bütünlüğümüzü beraberce sürdürmeğe aramızda söz vermiştik. Bu kadar maymun iştahlımıyız biz? Kadınlar kolunu yok etmekten elimize ne geçer? Bir düşünelim, aydın bir toplum olarak. Bölücülük yapmaya kalkışan kişiler kimler? Çok acı bir gerçek ki, yine bizim halkımız.

Biz hanımlar kurduk kadınlar kolunu. Ne acı ki, yine bizler bozmaya çalışıyoruz. Toplumumuz içinde, kadınlar kolu batsın diye bas-bas bağırانlarımız var. Soruyorum bu kişilere: Kadınlar kolundan bu güne kadar ne kötülük gördünüz?

Toplumumuzdan bizlere isimsiz mektup yazarlarımızda var; bizleri uyarıyorlar. Bu küçücük toplumda isimsiz mektuba ne gerek var? Gelsinler, istediklerini çekinmeden bizlere söylesinler. İnsana yakışanda budur bence. Eğer bir sorun varsa; bu sorun hepimizin sorunudur, tek bir kişinin sorunu olamaz.

Yine kadınlar kolunu belediyeye şikayet eden bizlerden biri. Şikayet aynen şöyle yapılmış: "Siz parkın içindeki salonu hanımlara parasız verdiniz, fakat yönetim, üyelerden giriş parası olarak iki dolar alıyor". Sizleri bu kadar rahatsız eden nedir? Salonu gençlerimiz kullandığında yine büyük zahmetler edip belediyeye müzeverliyorsunuz, gençler salonda içki içtiler diye. Maksat nedir? Salonun hanımlarımızdan alınmasını? Sizlerde o zaman rahat ve huzura kavuşursunuz. Gerçekten vicdanınız rahat olurmu? Birde bunlar yetmezmiş gibi, hiç sıkılmadan evime telefon edip beni tehdit edenlerimiz de var."Ya kadınları cemiyete üye olmaya önderlik yaparsın, veyahutta kadınlar kolunu batırırız" diye. Ne garip değil mi? Toplumumuz içinde bazı kişilerin çok boş zamanı var ki, kafasındaki bu kötülükleri planlıyor. Fakat, tüm planlarını,kimliğini bildirmeden perde arkasına gizlenerek gerçekleştirmeye çalışıyor. Pes doğrusu; bu kadar olur.

Şimdi buradan toplumumuz içinde bulunan bu sadık dostlarımıza sesleniyorum, beni iyi dinleyin: Enercinizi boşuna bizlerle uğraşmaya harcamayın. Biz her zaman dostluktan, birlik ve beraberlikten yanayız. bizlerden şikayeti olanlar bizimle görüşsünler, sağda solda propaganda yapmasınlar. Hani şöyle elele verip neler yapalım diye düşünmüyoruz da, kendi aramızda bölücülük yaratıyoruz. Şunun şurasında kaç aileyiz ki, yakışırını bizlere böylesi ?

Kadınlar kolunun kurulmasında çok çaba gösterdiğim için bu yazıyı yazmak ihtiyacını duydum. Duyarsız kalıp, kadınlar kolunun dağılmasına göz yummam imkansızdı. Bu gerçekleri üzümlere yazıyorum. Fakat, bu çizgiyi çizmenin zamanı geldiği gibi toplum içindeki bu kişilere dur demeninde zamanı geldiğine inanıyorum.

RUKİYE İBRAHİM

MODERN BAHÇEDE ESKİ KAFALI BAHÇIVAN

Dünyamızın güneyinde ve en uç kısmında kalan çok geniş bir bahçe vardır. Bu bahçenin adına Avustralya derler ademoğulları. Size bu bahçenin bu günlere nasıl geldiğini anlatayım gözüm gördüğünce, kulağım duyduğunca, dilimin döndüğünce...

Bu Avustralya denen bahçede, önceleri bu kadar çok çeşitli meyve ve sebze bulunmazmış. Kanguru, koala ve ekaliptüs ağaçlarının yanı sıra bir kaç tane de Aborignal ocağı yaşamış.

Bir gün İngiltere Kraliçesi'nin mutfağında çürümeye ve bozulmaya yüz tutmuş olan bazı elmaları Kraliçenin talimatı üzerine bir tahta kasaya doldururlar ve denize bırakırlar.

Bu elma kasaları kaderin rüzgârlarıyla, okyanusun azgın dalgalarıyla sürüne sürüne taa Avustralya'nın Sydney sahillerine ulaşır. Yollarda ziyan olmaktan kurtulan bazı elmalar, toprağa ayak basınca sanki yeniden can bulurlar. Aradan biraz zaman geçince önce çim atmaya sonrada dal budak salmaya başlarlar. Bunun üzerine Kraliçe bu elmalara bakacak bir kaç tanede bahçıvan tayin eder bu yeni bahçeye.

Günler geçer, elmalar büyür ve meyve vermeye başlarlar. Bir elmalara birde böğürtlen ocağına benzeyen Aborignal ocaklarına bakan bahçıvanlar, kara kara Aborignal üzümçüklerini hiç beğenmezler. Kimilerini kendi tohumlarıyla karıştırarak akartmaya çalışırken, kimilerini köklerle, kimilerini türlü aşılarda aşılarken, kimilerini de oradan oraya yer değiştirmekten dolayı kuruturlar. Neticede kendilerine göre başarılı olmuşlardır.

Daha sonraları göreve yeni atanan bahçıvanlar bunun doğru bir iş olmadığını düşünerek, yeni projeler geliştirir ve bu verimli topraklara dünyanın 4 bir köşesinden türlü türlü bol çeşit meyve ve sebze getirtirler. Artık burası, ne Aborignal ocaklarının ıssız sakin vatani, nede Kraliçenin elma bahçesidir. Artık burası dünyanın 4 köşesinden gelmiş 4 mevsimde de meyve veren çiçekler açan mis kokulu, dillere destan bir bahçe olmuştur. Bu bahçeyi bu seviyeye getiren bahçıvanları takdir ve tebrik etmemek elde değil. Bu yüzden her gittikleri yerde saygı ve sevgi ile karşılanıyor, bahçeleri her ülke tarafından örnek gösteriliyordu.

Ne varki son zamanlarda bu modern bahçeye eski kafalı bir bahçıvan atanınca ortalık birden bire karıştı. Pauline Hanson adındaki bu bahçıvan bu çok çeşitlilikten rahatsızlık duyduğunu, Avustralya bahçesinde elmadan başka yabancı meyve istemediğini, kendisinin elmayı çok sevdiğini, her meyvenin, her çiçeğin elmaya benzemesini veya elma ile aşılmasını önerirken; Bir yandanda Aborignal ocaklarına çok fazla değer verilip korunma altına alınmasına şiddetle karşı çıktı. Halbuki buna hiç gerek olmadığını zaten bunların kendisi için hiç bir değer ifade etmediğini belirtirken, yanı başına birde parantez açarak (Asya dan gelmiş ve gelecek olan her çeşit pirinçe karşı olduğunu, yaptığı basın toplantılarında ve televizyon ekranlarından anlayanlara anlatmaya çalıştı ...

Feriha Reşitoğlu

10 / 1 / 1997

ÖNEMLİ ZİYARETÇİMİZ

Tarih 2 Kasım 96 , Avustralyada yaşamakta olan Batı Trakya Türkleri o gün çok heyecanlıydı. 25 Yıldan beri ilk defa çok özel bir konuğu bekliyorlardı. 16 Kent st. teki küçük ve yaşlı dernek binası kadın erkek, genç ihtiyar insanlarla cıvı cıvıldı. Nihayet kısa süren bir bekleyişten sonra, kapıda bir makam arabası durdu ve içinden beklemekte olduğumuz Türkiye Cumhuriyeti'nin Kanbera Büyükelçisi Sayın Bilâl Şimşir ve eşi Gülgün Şimşir Hanım inerek, sıcacık bir dostluk havası içerisinde kendileri için önceden ayrılmış olan yerlerine geçtiler.

Kısa süren hal-hatırdan sonra Sayın Büyükelçi ziyaret nedenini şöyle özetledi. Buraya gelmiş olan Türk toplumu yıllardan beri, bir gün nasıl olsa gideceğim niyetiyle hep bavulu hazır vaziyette durduğunu artık bu durumdan vazgeçmemiz gerektiğini, bu ülkeye kalıcı olarak bağlanmamızı istedi. Bunu yaparkende kendi değerlerimize sahip çıkmamızı, hatta ve hatta elimizde olan hiç bir belgenin, eşyanın kaybedilmemesini, eğer bir gün bir Batı Trakya sergisi düzenlendiğinde, elimizde yeterince malzeme olup olmadığını sordu ve halkımıza, bazı projelerinden bahsetti.

- * Türk iş adamlarının toplanması
- * Türk Evi
- * Avustralya'da Türk Günü
- * Şair ve yazarlarımızı biraraya getirip eserlerini yazılı tutmak.

Gördüğüm kadarıyla burada büyük küçük bir çok işyerlerimiz var. Ama bunların hepsi bağımsız olarak çalıştıklarından Avustralya ekonomisinde ne yazıkki fazla söz sahibi olamıyorlar. Ben geçenlerde Avustralya ticaret odasının kayıtlarına baktım, bir çok gurubun bu listede adı geçmekte, fakat bizden bir isme rastlamak mümkün olmadı. Halbuki un var, şeker var, yağ var helvayı neden yapmayalım? dedi

Türk Evine gelince buradaki derneklerimiz veya iş sahiplerimiz şirketleşerek böyle bir bina alınmış olsa, keşke Avustralya'ya gelen bütün misafirlerimizi bu Türk evinde ağırlayabilsek, dedi

Avustralya'daki Türk Günü ise şöyle olabilir. Nasıl İngiltere'den hareket eden bir kafilenin 26 /1/ 1788 günü Avustralya topraklarına ilk ayak bastıkları günü " Avustralia Day" yani Avustraya Günü olarak kutluyorlarsa, bizde milli ve dini bayramlarımız dışında ilk Türk gurubunun 14 / 10 / 1968 de Avustralya'ya gelişini Türk Günü olarak kutlamalıyız, kendimize ait bir bayram yaratmalıyız, dedi.

Şair ve yazarların eserlerini değerlendirmek istediğini, çünkü bu insanların duygu yüklü olduklarını belirtti ve bunların biraraya getirildiğinde çok güzel eserlerin yaratılabileceğinden, kendisinin böyle bir çalışması olduğundan bahsetti. Halkımızdan kendi içinden yetişen şair ve yazarlarına sahip çıkmalarını istedi.

Sözlerini son olarak şöyle tamamladı. Buraya dernekleri birleştirmek amacı ile gelmedim ve bu konuyu ele almakta istemiyorum. Genelde üç beş kuruş yardım almak için bir çok dernekler kurulduğundan yakınlık, amacının yukarıdaki projeleri gerçekleştirebilmek için işbirliği yapmak olduğunu söyledi.

Daha sonra sohbete soru cevap şeklinde devam edildi. Sayın Bilâl Şimşir'e sorulan sorulardan bazıları şöyleydi.

Soru— H. Meyzinoğlu: Şairleri koruyup yaşatınız diyorsunuz. Fakat, bizim halkımız okumayı yazmayı sevmiyor. Bu ülkede saygın bir yere gelmek için Konsolosluk veya Kültür Ateşesi bizlere yön gösteremez mi?

Cevap— Buradaki halkın okumayı sevip sevmemesi için pek bir şey yapamayız. Ben kendi çocuklarıma bile baskı yapamam. Hadi Türkiyedekilerin kitap okumaya meyilli olmadığını düşünelim. Fakat bu Avustralya'da yetişen gençlerimiz, çocuklarımız neden okumayı sevmiyor. Kitap okutulmaz, okunur. Önce insanın kendi ilgisi olması gerekir.

Soru— M. Karacaoğlu: Buradaki toplum daima Türkiye ile uğraşıyorlar. Burada yaşamamıza rağmen burası ile yeterince ilgilenmiyoruz.

Cevap— Açık konuşalım. Burada en çok satan gazeteler bin tane satıyor diyelim. Ama onun topluma fazla etkisi olmamalı. Burada kendimize başka toplumları da örnek alalım. Siz buradaki toplumlarla ilgileniniz. Türkiye ile uğraşmayı lütfen bize bırakınız. Çünkü bizler Türk devletinden maaş alıyoruz.

Soru— F. Ali: Buradaki Batı Trakyalılar 25 yıldan beri buradayız. Yeni çıkan kanunlara göre bizim bir çoklarımız Yunanistandaki vatandaşlık haklarını kaybetmiş durumdayız. Belki burada bizimde biraz suçumuz olmuştur. Buraya geldiğimizde onlarla olan ilişkilerimizi kopardık. 1986 da geriye dönüş yaptığımızda bizi ailece içeri bırakmadılar, casuslukla suçladılar. Halbuki o zaman oğlum 12 yaşındaydı ve hiç bir suçu yoktu.

Cevap— Yunanistan bir polis devletidir. Ayrıca koyu bir din devletidir. Bu kanunlara hangi başkan karşı gelmeye kalksa hemen devre dışı kalır.

Soru— H. Meyzinoğlu: Kültürümüzü yaşatmak için dil önemlidir?

Cevap— Elbette, zaten kültürün en önemli hazinesinden bir taneside dildir. Bu yüzden şair ve yazarlarımıza sahip çıkalım diyorum.

Soru— Y. Kapancı: İstanbuldaki Rum azınlığa karşı Türkiye'nin tutumu nedir?

Cevap— Aslında önceleri durum şöyleydi. İstanbuldaki Rumlarla batı Trakya'daki Türk toplumu eşitti ve birbirini dengeliyordu. Meselâ Yunanistan'ın Celal Bayar Lisesinde yaptığı bir haksızlığa karşılık Rumlara aynı baskı uygulanıyordu. Fakat, şimdi sayının azalması Batı Trakya Türkleri için hiç iyi olmamıştır.

Büyükelçi daha sonra dernek binamızı gezerek ziyaretini tamamladı. Dernek üyeleriyle çıktıkları hatıra fotoğraflarından sonra vedalaşarak derneğimizden ayrıldı.

Hazırlayan: F. R

Sağdan Sol: A. B. T. T. D. Din görevlisi Duran Öz, T. C. Kanbera Büyükelçisi Bilâl Şimşir eşi Gülgün Şimşir, T.C. Başkonsolos'u Cengiz Sanay, A. B. T. T. D. B. Y. Kolu görevlisi Feriha Reşitoğlu.

BATI TRAKYA TÜRKLERİ KANBERA'DA

Victoria Türk Kuruluşları Konseyi, Kıbrıs ve Batı Trakya Türk Dernekleri tarafından 3 Aralık 1996 salı günü Canberra'ya bir gezi düzenlendi. Asıl hedefi bazı parlamenterlerle görüşerek Kıbrıs ve Batı Trakya'daki sorunlarla ilgili olarak Avustralya'daki Türk Toplumunun görüşlerini dile getirmek olan gezide, Türkiye Büyükelçiliğinde ziyaret edilerek Türk toplumunun sorunları hakkında görüşmelerde bulunuldu.

22 kişinin katıldığı Canberra gezisi Atatürk anıtında saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Türkiye Büyükelçiliği ziyaret edilerek Büyükelçimize gezi ile ilgili bilgiler verildi. Ayrıca Büyükelçimiz Kıbrıs ve Batı Trakya sorunları ile ilgili olarak kendi görüşlerini dile getirdi ve parlamenterlerle yapılacak görüşmelerde nelerin üzerinde durulması gerektiğinden bahsetti.

Büyükelçilikte süren bu kısa toplantıdan sonra Parlemontaya gidildi. Orada Victoria Senatörü , Stephen Conroy, tarafından organize edilen salonda toplanıldı. Daha sonra 11 parlamonta ve senato üyelerinin salona girmesiyle toplantı başladı. İlk sözü Kıbrıs sorunu ile ilgili olarak Mehmet İsmail aldı. Konuşmasında Kıbrıs'taki gelişmelerin tarihini özetlerken, Türk tarafına uygulanan çifte standart üzerinde durdu. Türkler ve Rumlar arasında ortak bir nokta olmamasına değinen M. İsmail, bu nedenle Rum'larla tekrar birleşmenin güç olduğunu belirtti. Ayrıca görüşmeleri engelleyen tarafın Türk tarafı değil Rum tarafı olduğunu belirtti. Kıbrıs'la ilgili konuşmasını bitiren M. İsmail, Parlamenterlerin pek de kolay olmayan soruları ile karşılaştı. Soruların bazıları şu şekilde idi:

- Kıbrıs'taki Türk nüfusunun artma nedenleri
- Yapılan nüfus sayımları ve sonuçları ile ilgili bazı sorular; Kıbrıs'taki iki toplum arasında doğum oranları arasında fark olup olmadığı gibi...
- Avrupa Topluluğuna karşı Türk tarafının tutumu vb...

Bilindiği üzere Kıbrıs ve Batı Trakya sorunları birbirleriyle içiçe geçmiş durumda. Kıbrıs'ta bir hadise meydana gelse Yunanlılar bunun acısını Batı Trakya'daki Türklerden çıkarıyorlar. Batı Trakya adına sözü alan dernek başkanımız Hayrettin Tahiroğlu konuşmasında buna değindi ve Yunan Hükümetinin antlaşmalara aykırı tutumundan bahsetti. Buna örnek olarak Müftünün haksız yere hapse atılmasını gösteren ve bunun antlaşmalara aykırı olduğunu belirten H. Tahiroğlu, elindeki Batı Trakya ile ilgili bazı önemli belgeleri de parlamenterlere dağıttı. Parlamenterlerin

Görüşmeler toplantı bittikten sonrada bazı parlamenterlerin de katıldığı yemekte devam etti. Yemekten sonra meclis oturumlarına götürülerek görüşmeleri izledik. Parlemontadaki bu geziden sonra büyükelçimizle tekrar görüşmek üzere Parlemantodan ayrıldık. Büyükelçimize görüşmeler hakkında bilgi verildikten sonra Avustralya'daki Türk toplumunun sorunları hakkında görüş alışverişinde bulunuldu. Daha sonra Melbourne dönmek üzere Büyükelçilikten ayrıldık.

XX

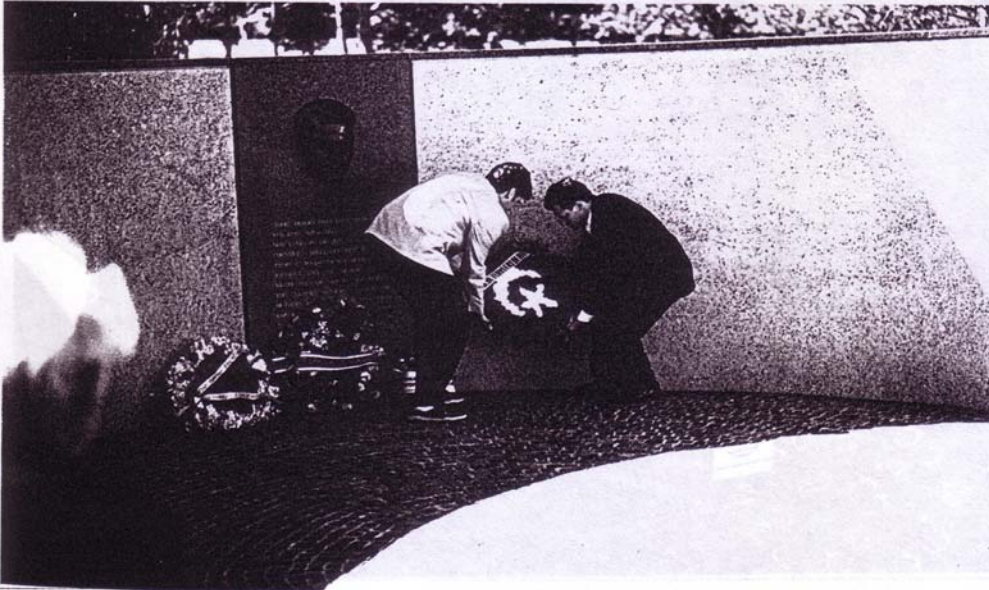
KISA HABERLER- KISA HABERLER- KISA HABERLER

T.C. Kanbera Büyükelçisi Sayın Bilâl Şimşir 2/ 11/ 96 tarihinde Melburne gezisi sırasında Batı Trakya'lı soydaşlarının da derneklerinde ziyaret etti. Bu ziyaret esnasında halkın bazı sorularını da yanıtlayan Şimşir, halktan da aktif ve ileri bir toplum olmak için daha fazla çaba sarfetmelerini istedi.

Soldan sağa:
Melburne
B.Konsolosu
Cengiz Sanay
T.C. Kanbera
Büyükelçisi
Bilâl Şimşir
ve eşi Sayın
Gülgün Şimşir

10 Kasım 96 tarihinde Atatürk'ün ölüm yıldönümü dolayısıyla Derneğimizi temsilen 5 kişilik bir heyet Kanbera'ya giderek oradaki Atatürk Anıtına çelenk koydular ve saygı duruşunda bulundular. Törenden önce ve sonra Kanbera daki Büyükelçimiz Bilâl Şimşir'i ziyaret edip, bir süre onun konuğu oldular.

28 / 11/ 96 Stonnington belediye başkanı Sayın Jhon Chandler'in vermiş olduğu öğle yemeğine, dernek başkanımız Hayrettin Tahiroğlu, kadınlar kolu başkanı Ayşe Aday ve Halide Boca toplumumuzu temsilen davetli olarak bu davete katılmışlar ve karşılıklı görüş alış verişinde bulunmuşlardır.

6/ 12/ 96 tarihinde dernek başkanı Sayın Hayrettin Tahiroğlu yine belediye başkanı Sayın Jhon Chandler'in davetlisi olarak, hazine bakanı Sayın Peter Castello'nunda konuk edildiği sabah çayına katıldı.

3 / 12/96 da bir grup Batı Trakyalı ve Kıbrıslı dan oluşan heyet, Kıbrıs'ta, Batı Trakya'da Rumların Türklere uyguladıkları haksızlıkları dile getirebilmek için Kanbera'ya giderek oradaki bazı parlamenterlerle görüştüler.

TEBRIK
Avustralya Batı
Trakya Türkleri
Derneği, bütün
üyelerinin ve de
türk toplumunun
1997 yılını tebrik
eder, kutlu ve
mutlu bir yıl
olmasını temennî
eder.
Yönetim kurulu
adına H. Tahiroğlu

DUYURU

A. B. T. T. Derneği'ne bağlı olarak, Nadir Celil yönetiminde türk sanat müziği çalışmaları yapan müzik gurubu 1997 yılı müzik çalışmalarına başlamış bulunmaktadır. İlgi duyan veya katılmak isteyen gençlerimiz 95252242 den Nadir Celil'i, yada 95105939 dan Salih Reşitoğlu'nu arayarak bu konuda daha geniş bilgi alabilirler.

SİZİN KÖŞENİZ

TEK BAŞIMIZA

Bilirsin aşksız ne tatsız ve acı günler yaşadık
Her gecenin karanlığında hüznü şarkılarla beraber ağladık,
Ve beraber yelken açtığımız ümit ve sevgi dolu günlerimize
Hep tek başımıza ve tek başımızaydık

X X X X X

Umutun yüreğimizde hiç sönmediği gelecek dolu yıllara
Hep beraber baktık ve beraber haykırdık
Bibbirimize neler vadettiğimiz bitmesini istemediğimiz gecelerde
Hep tek başımıza ve tek başımızaydık

X X X X X

Mehtaplı bir gecede, bir deniz kenerında
Başını göğsüme yaslayıp dalıp gittiğin an sen
Kulağına geleceğin mutluluk şarkısını söylerken ben
Hep tek başımıza ve tek başımızaydık.

X X X X X

Saçlarını okşayıp, kokladıkça teninin güzel kokusunu
Sevinç gözyaşları süzülürken yanağından dudaklarına
Kendimizi rüzgârın şarkısına bıraktığımız o anlarda
Hep tek başımıza ve tek başımızaydık.

X X X X X

Umutun mutluluğa dönüştüğü gündüz ve gecelerde
Aşk ateşi kalbimizin derinliklerinde dolaşırken
Artık bakışlarımızın neler anlattığını fark ettiğimizde
Hep tek başımıza ve tek başımızaydık.

.....

Nadir Celil 10/ 1/ 1997

GÜZEL SÖZLER

- * Yılan eğri gider, sonunda deliğe düz akar
- * İnsanları yalnızca soyut bir sevgi ile sevenlerden daima çekinmek gerekir.
- * Üzüntülerinizi anlatarak başkalarını sevindirmeyin.
- * Kötülüklere kötülükle mukabele insanda ciddi bir kusur ve eksikliktir.
- * Kötülüklere iyilikle mukabele ise civanmertlik ve alicenaplıktır.
- * Olgun adam, bilgisini saat gibi taşır, çıkarıp herkese göstermez. Lüzümü olduğu zaman kullanır

Hazırlayan : Nadir Celil

YENİ UFUKLARA DOĞRU

Necmi Hasanoglu

AVUSTRALYA'DA ELELE

Siz hiç Avustralya ya gittiniz mi? Aramızda belki bu beşinci kıta da denilen ülkeye gidenlerimiz çıkacaktır. Fakat şöyle bir gezmek için de olsa gitmeyi düşünenlerimizin daha fazla olacağını tahmin ediyorum.

Pasifik Okyanusunda uçakla bile saatler süren bir uzun yolculuk gerektiren bu ülke, uçsuz bucaksız topraklarıyla, yavrularını karınlarının altında bulunan bir cepta taşıyan kangurularıyla ünlü.

Avustralya bugün hala İngiliz kolonisi huyyetini devam ettiriyor. Ülke İngiltere Kralicesi adına atanan bir Genel Vali tarafından yönetiliyor. Bu dünyanın en büyük adası İngilizler tarafından keşfedildiğinde bu toprakların nimetlerinden yararlanmak için Londra'daki yöneticiler ne kadar mahkum ve kamu düzenini bozan insan varsa gemilere doldurmuş ve buralara göndermişler. Tabii tabur tabur askerle birlikte...

Bir de bu dev dalgalı kıyılarında sörfçülerin hayatlarıyla kumar oynadıkları ülkenin "aborigin" denilen yerlilerini biliyorum. Afrika'nın zencilerinden farklı bir yüz yapısına sahip bu siyahi insanların nedense gözlerinin içindeki mahsunluk ve mazlumluk hep tanıdık gelmiştir bana. "Vahşi" denilerek zamanın insan değerlendirmesinin dışında tutulan bu insanların bir zamanlar hayvanlar gibi avlandığını da okumuştum.

Mazlumları yanında özellikle "beyazlar" tarafından oluşturulan değer yargılarına olan meydan okumaları da Avustralya'nın bu ilk sahiplerini hafızamın bir kenarında tutmuştur.

Yanılmıyorsam bir kaç sene önceydi bir İngiliz gazetesinde fotoğraflı bir haber yer almıştı. Haberde, Avustralya yerlilerinin belli bir kabilesine mensup bir "soylu" kişi Britanya adasını işgal ettiğini ve burasını kendi memleketine kattığını ilan ediyordu. Geleneksel giyimiyle hayal meyal hafızamda kalan silüetindeki vakarlı duruşu unutamam. Bu saç sakalı ağarmış "soylu" kişinin tezi ise şöyle: "İngilizler benim ülkeme denizden geldiler ve bayraklarını dikerek burası bizim dediler. Bunu derken de bize sormadılar. Ben de şimdi aynısını yapıyorum ve bu adayı (Britanya) kendi ülkemin toprakları ilan ediyorum."

Nasıl? Müthiş değil mi?

Hala Büyük Britanya Kralicesi 2. Elizabeth'in adına yönetilen bu ülkenin iç idaresi nasıldır pek bilemiyorum ama dünyanın bir çok yerinden göç eden insanların meydana getirdiği bir kültürel mozaik olduğunu biliyorum. İngilizlerin "Ozi" dediği bu ülkenin insanları Kraliçe'nin yönetiminden Cumhuriyet'e geçmeyi de düşünüyorlar.

Diyeceksiniz ki bu Avustralya da nereden çıktı şimdi?

Geçenlerde postadan gelen bir zarf hiç de öyle demiyordu. Gelen "Avustralya'da Elele" isimli bir dergiydi. İlk defa renkli olarak yayınlandığı belirtilen bu dergi 4 yıldan beri çıkmaktaydı ve gelen Eylül-Ekim 1996 sayıydı.

Avustralyalı Batı Trakya Türkleri Derneği'nin Basın Yayın Kolu tarafından hazırlanan bu 26 sayfalık dergi insana Pasifik Okyanusu'nun dalgalı rüzgarı içinde tanıdık meltemleri de beraberinde getiriyor. Çeyrek asırdan beri bu ülkede yaşayan Batı Trakyalı hemşehrilerimiz kendi aralarında biraraya gelmişler, geride bıraktıkları baba topraklarının özlemi içinde hem bize has değerleri korumaya çalışıyor, hem de buralarda yaşanan sıkıntıların acısına ortak oluyorlar.

Bir çoğumuza göre dünyanın öbür tarafında yaşayan bu insanların hak aramanın coğrafyalarla mukayyet olmadığını haykırıyor. Nerede bulunursa bulunsun baba toprağına sahip çıkmanın muhteşem bir örneğini gösteriyorlar.

Neler yok ki bu dergide; Derneğin Kadınlar kolunun çalışmaları ve gençlerin gayretleri. Şiirler, hikayeler, ata sözleri...

Avustralya'da Elele'de yer alan F.R.'nin yazdığı bir şiirin şu ilk dört mısraı, hepimizin dilinin ucuna kadar gelin de bir türlü çıkaramadığımız çığlığımızı anlatır gibiydi:

Ne oldu bana böyle dostlar

Ne oldu ben de bilemiyorum

Guluyorum ağlanacak halime

Ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum..."

Fakat beni en çok etkileyen bu dergide yer alan bir "Başsağılığı" ilanıydı. Hayatımda görmediğim, tanımadığım, bir insanımın Avustralyalarda hayata gözlerini yumduğu duyuruluyordu bu ilanda.

İskeçeli 1938 doğumlu İzzet Ahmetoğlu, 17 Eylül 1996 tarihinde geçirdiği ani bir kalp krizi sonucu Hak'kın rahmetine kavuştu deniliyordu. Kimbilir bu tanımadığım hemşehrimin kalbinde ne hasretler vardı. Kimbilir gurbetin kaç türlüünü çeken bu kalp neler görmüş, nelere katlanmıştı...

Olum hak elbet ama gurbeti vatan edinenlerin her zaman yaşadığı "ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum" sessiz çığlıklarına sebep olanlar, sebep oluşturanlar kimlerdir? Kimler İskeçeli (Ksanthi) İzzet Ahmetoğlu'nun uzak diyarlarda kalplerini durdurmaktan medet umanlar...

Bugün bu gurbeti yaşayan binlerce Batı Trakyalı Türk bulunuyor. Belki de şu anda bir yerde bir başka İzzet Ahmetoğlu kalbindeki hasrete yenik düşüyordur. Gurbetleri "kader" yapanlara "takdir-i İlahî'yi" tevekkülle karşılayanlardan "selam" olsun diyor ve Avustralya'da Elele'nin dileklerini biz de tekrarlıyoruz: "Batı Trakya Türk toplumu adına merhuma Allah'tan bol rahmet ve gerde gözü yaşlı kalan ailesine de başsağılığı ve sabırlar diliyoruz."

Taa Avustralya'da gnlümüze köprüler kuranları da tebrik ediyor ve birçoklarımıza örnek olmasını temenni ediyorum

Üstte okumuş olduğunuz bu makale Batı Trakya'da yayınlanmakta olan "GÜNDEM" gazetesinde Necmi Hasanoğlu imzasıyla yer almıştı.

Sayın Hasanoğlu, Avustralya'nın kısa bir tarihçesinden sonra, Avustralya'da Elele dergisi hakkındaki düşüncelerinde belirtmiş. Bu bizleri çok memnun etti. Bizler de bu makaleyi okuma imkânı bulamayan okuyucularımıza dergimiz aracılığıyla okutmak istedik.

Sayın Hasanoğlu'na ve "Gündem" gazetesi çalışanlarına teşekkür eder yayın hayatlarında başarılar dileriz.

SAĞLIĞINIZ VE GÜZELLİĞİNİZ YÜZÜNÜZ SAĞLIĞINIZIN AYNASIDIR.

ALINDA KIZARIKLIK VE SIVILCELER

Bu sivilceler kolon tıkanıklığından olabilir. Tuzdan kesinlikle uzak durmaya çalışın ve yüksek fibrelili (lifli) yiyeceklere başlayın. Bol bol su için, aynı zamanda yağlı ve baharatlı yiyecekleri azaltın.

GÖZLER ARASINDAKİ ÇIZGI

Gözler arasında derin ve yatay çizgi, ciğerin güçsüz olduğunun belirtisidir. Alkol ve kahveden uzak durmaya çalışın. Öğünlerinizde bol bol mevsimlik taze meyve ve sebzeler bulundurun, bunun yanında günde mümkün olduğu kadar limon suyu ve bol bol su için.

GÖZ ALTINDAKİ TORBALAR

Göz bölgesinin altında bulunan koyu gölgeler, siyah, kahverengi, veya sarı, bazende kabarıklık halinde olabilir. bunlar böbrekle bağlantılı olarak sistemdeki aksaklığın ve yavaş çalışmasının belirtileridir. Vucudunuzdaki su yetersizliği, idrarda ağır bir yoğunluğa neden olabilir. Bu nedenle çok miktarda su ve taze meyve suyu için ta ki idrarınız normal halini alıncaya kadar.

KIZARIK YANAKLAR

Yanak bölgesi, ciğerlerinizin sağlığını gösterir. yanaklardaki kızarıklık ve kaşıntılar soğuk algınlığında ve göğüs enfeksiyonlarında ortaya çıkabilir. Eğer ciğerleriniz güçsüz ise iltihaplarda oluşabilir. Sigara içmek cildi çok çabuk yaşlandırır ve yüzün bu bölgesi özellikle, yaşlanmaya daha meyillidir.

çizen: F. Reşitoğlu

KIRMIZI BURUN

Kalp yetersizliği, şok, üzüntü ve yüksek tansiyon burnun kırmızılılaşmasına veya şişmesine neden olabilir. Kolestrolu düşük, şişmanlatmayan yiyecekler ve sürekli ekzersiz olumlu faydalar sağlar. Doktorunuza kolesterol seviyenizi ölçtürün.

ÇENEDE SIVILCELER

Çene üreme sistemini temsil eder. hormonlardaki değişikliklerden dolayı çenenizde akne, kızarıklık ve tüylenme meydana gelebilir, cildinizin bozulmasına neden olabilir. Doktorunuzdan dong quai biyikilerinin, evening primrose oil (yaban çuha çiçeği yağı) ile karışımlarının faydalarını sorun.

DUDAKLARIN ETRAFINDAKİ ÇİZGİLER

Dudakların etrafındaki çizgiler ve kaşınan deri karın ve sindirim probleminin göstergesidir. Yemek alışkanlıklarınıza ve içeceklerinize mümkün olduğu kadar dikkat etmelisiniz. Öğünlerinize lifli yiyecekleri dahil edin ve bol bol gülümseyin. Mutlu bir gülümseme yüzünüzden yılların etkisini atabilir. Unutmayın ki, ağzınız ve dudaklarınız, koku duyunuzla beraber sindirim sisteminizin ilk aşamasını oluşturur.

İSTANBUL ORTODOKSLARI PATRİĞİ BARTALAMEOS AVUSTRALYAYI ZİYARET ETTİ

Geçtiğimiz günlerde Avustralya'yı ziyaret eden patrik Bartalameos'a karşı protesto yürüyüşleri yapılacağını iddia eden Yunan lobisi yine yanıldı. Belki kendilerine göre haklıydılar. Kendileri, Türkiye ve Türklere karşı düşmanlık yaratabilmek için ellerine geçen böylesi bir fırsatı asla kaçırmazlardı. Hele hele, İstanbul Rumları ile Batı Trakya Türkleri birbirlerine karşılık olarak bırakıldıktan sonra.

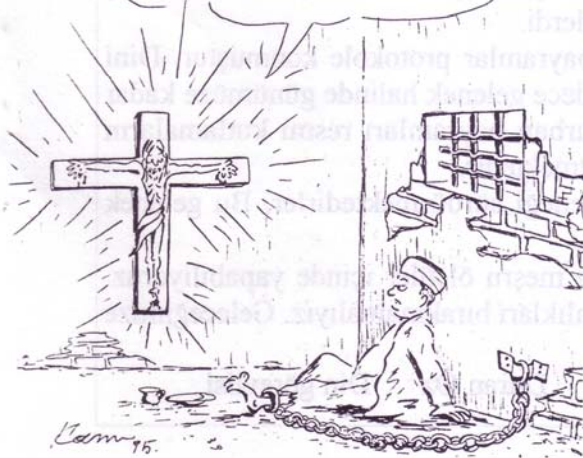
Yunan makamları Batı Trakya'daki müslüman türk toplumunun dini lideri Mehmet Emin Aga'yı haksız ve de suçsuz olarak hapsederek, İstanbul rum ortodoks patriğinin taa Avustralya'da elini kolunu sallaya sallaya, hiç bir tepkiyle karşılaşmadan dolaşması mümkün olamazdı. Demek ki Yunan makamlarının Batı Trakya'daki müslüman Türk halkına uyguladıkları politikanın haksızlığına kendileride inanıyor ve haklı olarak tepki bekliyorlardı.

Batı Trakya Türkleri dinini seven insanlardır, başka dinlere karşıda sonsuz saygı duymaktadırlar. Batı Trakya'da yaşanan müftü sorununu politik olarak değerlendirmekte ve sayın Bartalameos'un bu konuda masum olduğuna, hatta Patriğin Batı Trakya'daki müftü meslektaşına yapılanlardan üzüntü duyduğuna inanmaktadır.

Avustralya'da yaşamakta olan Batı Trakya müslüman türkleri hiç bir zaman eşeğe kıyıpta, acısını semerden çıkartmaz. Fakat, bu olay karşısında; nasıl olurda Türkiye gibi demokrasi ve insan haklarının ihlâl edildiği iddiasıyla tekrar tekrar sorgulanan bir ülkenin dini patriği serbest bir şekilde dolaşırken, Yunanistan gibi demokrat ve insancıl olduğunu iddia eden bir ülkenin müslüman liderinin neden halen hapislerde yattığını, bu ne biçim demokrasi ve insan hakları anlayışı olduğunu bazı Avustralya'nın ilgili makamlarına sormadan da edemedi.

SABRET EVLADIM...
BEN NELER ÇEKTİM. HİÇ OLMAZSA
SENİ AŞKİNLARA ATMADILAR...

FIKRA

Adamın biri ellerini açmış, "Allahım iftiraya uğradım ne olur bana yardım et" diye yalvarıyordu.

Kulunun yalvarışına daha fazla dayanamayan yüce Allah, Cebrail aleyhisselâma; git o kuluma söyle, başka hangi konuda yardım isterse ederim, fakat, konu iftira olunca pek bir şey yapamam. Bana da İsa Allah'ın oğludur diye öyle çirkin bir iftira atıldılar ki; aradan ikibin yıl geçmesine rağmen kendimi bir türlü temize çıkaramadım, kulumu nasıl çıkarayım der.

DİNİ BAYRAMLARDAN SONRA BAYRAM KUTLAMASI

Peygamberimiz zamanında Araplar bayram günleri engüzel elbiselerini giyer, bayram yerine gelirler, at yarışı veya deve yarışı yaparlardı. Köleler çalgılar eşliğinde dans ederlerdi. Çocuklar ise kovalamaca, ceviz, misket, çizgi oyunları oynarlardı. İslâmiyet meşru bayram şenliklerine izin vermiştir.

Bayram günleri kılıç ve buna benzer yaralayıcı silâhlar bayramın huzurunu bozar diye yasaklanmıştır.

Dini bayramlarda musalla adı verilen bir alanda toplanılır, kadın ve kızlarında katıldığı bayram namazı kılınırdı. Peygamber efendimiz bayramları büyük bir kalabalıkla ve büyük bir coşku ile kutlanmasını arzu etmiştir. (müsned v. 84) Hatta silâhlarla yapılan folklorik gösterilere izin vermiştir. Habesilerin oynadığı mızrak kalkan oyunlarını eşi Hz. Aişe ile birlikte seyretmiş, cariyelerin def çalıp oynamalarına izin vermiştir.

Peygamberimiz bayram namazına gelmeden önce birkaç hurma yerd. Hurma yeme adeti sünnet kabul edilmiş, bayramlarda tatlı ikram edilmesine sebep olmuştur. Milâdi 990 yıllarında Bağdat'ta 150 metreye varan tatlı sofraları kurulduğu kitaplarda geçmektedir.

Peygamberimiz bayramlaşmalarda "Allahım, Muhammed'den, Muhammed ailesinden, Muhammed ümmetinden kabul et" derdi. bu cümle "Allah bizden de sizden de kabul etsin" şeklinde söylenmeye başlanmıştır. Abbasiler döneminde İslâmi bayramlara önem verilmiş. Halifeler halka imamlık yapmış, İslâmi hayatın muhafazası konusunda yapmaları gereken hususlarla ilgili hutbe okurlardı. Osmanlı zamanında bayram törenleri bayram sabahı camilerde ve açık bir alanda kılınan bayram namazından sonra başlardı.. Küçükler büyüklerin ellerini öper, büyükler çocuklara ve yakınlarına hediyeler dağıtırdı. Kapiya bayram ziyaretine gelen memurlara bahşiş verilir. Masraflı olan bayram ziyaretleri 1845'ten sonra resmen kaldırıldı.

XX. Yüzyılın başlarında bayramlar daha sade bir biçimde kutlanmakla birlikte daha önceki usuller aynen devam etmiştir. Bayram arefe günü top atışlarıyla başlar ve bayramın son gününün ikindi namazında sona ererdi. Ramazan bayramını müjdeleyen davullar çalınırdı. Davulcu bayram bahşişi toplarken "Buna bayram ayı derler, bal ile şeker yerler, eskiden adet olmuş bekçiye bahşiş verirler." gibi maniler söylerlerdi.

Cumhuriyetin ilânından sonra milli bayramlar protokole konmuştur. Dini bayramlar protokolün dışına çıkarılmış, sadece gelenek halinde günümüze kadar gelmiştir. Bu dönemde de ramazan ve kurban bayramları resmi kutlamaların dışında bazı farklılıklarla birlikte devam etmektedir.

Avustralya'daki müslümanlar bu geleneği sürdürmektedirler. Bu gelenek sonsuza dek aralıksız sürecektir.

Bu bilgilerin ışığında kutlamalarımızı meşru ölçüler içinde yapabiliyoruz. Bayramdan sonra bayramdaki güzel alışkanlıkları bırakmamalıyız. Geleceğimize aktarmalıyız.

Duran Öz : Din görevlisi

QUESTIONNAIRE

This questionnaire is to help us identify the thoughts and the wishes, the needs and the abilities of our youth.

We would be pleased if you could complete this questionnaire to help us identify these needs as realistically as possible.

Please complete this questionnaire today and hand it to one of the administrators of the association

Name: _____

Surname: _____

Tel: _____

Address: _____

Date and place of birth: / / _____

Level of education: _____

Occupation: _____

Language abilities: _____

Please tick and answer the following questions.

- 1) Are you pleased to be here today?

Yes ☐ 45

No ☐ 3

Not Sure ☐ 3

Reason _____

- 2) Did you want to come here or did your family request you to come?

I Wanted To ☐ 35

My Family Requested ☐ 6

Both ☐ 10

Reason _____

- 3) Would you like the Youth Branch of W.T.T.A to be set up?

Yes ☐ 46

No ☐ 2

Doesn't matter ☐ 3

Reason _____

- 4) Would you like to take an active part in the Youth Branch of W.T.T.A?

Yes ☐ 24

No ☐ 9

Maybe ☐ 18

Reason _____

- 5) Would you be interested in taking an active part in the Youth Association in the future?

Yes ☐ 22

No ☐ 5

Maybe ☐ 24

Reason _____

6) What would you like the Youth Branch to focus on?

Sports
Music
Entertainment
Arts
Politics
Other _____

7) What do you think is the greatest danger facing the youth of today?

Racism
Alcohol
Drugs
Gambling
Other

8) What do you do in your spare time?

Get involved in arts
Travel
Sports
Watch T.V.
Socializing
Other

9) What are your hobbies and interests?

Art
Music E.g. do you play any instruments
Reading
Other

10) Would you be interested in getting involved with Australian politics or joining a political party?

Yes ☒
No ☐
Maybe ☐
Reason _____

11) Do you think an attempt should be made to preserve the Turkish Culture or to adopt to the Australian Culture?

Preserve the Turkish Culture
Adopt the Australian Culture
Combine the best of the two Cultures

12) How would you define Turkish Culture?

Turkish Language
Religion of Islam
Different Aspects of Life

13) Do you have further suggestions to add? Go - Karting Turkish History

6-10-1996

THANKYOU FOR YOUR COOPERATION !

AUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRK OKULU

15 Şubat 1997

Sayın Veli,

Okulumuz 1997 öğretim yılına deneyimli öğretmen kadrosuyla başlamıştır. Okulumuz tarihleri belirlenen Cumartesi günleri saat 11 ile 4.15 arası eğitim yapmaktadır.

Okulumuza derse gelen çocukların üniforma giyme mecburiyeti vardır. Ayrıca okul saatlerinden önce 10 ile 11 arası isteyenlere Kur'anı Kerim öğretilmektedir. Bu ders okul saatleri dışında olduğu için geç gelenler o günün dersine asla kabul edilmeyecektir, yaramazlık edenler sınıftan dışarıya gönderilecektir bilgilerinize sunulur. Kadromuzda ki beş öğretmen ve bir din görevlimiz okulumuzda şu şekilde görev almışlardır.

Birinci sınıf öğretmeni : MUSTAFA ÇAĞDAŞ
İki ve üçüncü sınıf öğretmeni : ÖZLEM MEHMET
Dördüncü sınıf öğretmeni : HAKKI MANLACI
Beşinci sınıflara bütün öğretmenler dönüşümlü olarak ders vermektedir.
Yedi ve sekizinci sınıf öğretmeni : GÖKŞAN SAPMAZTÜRK
Dokuz ve onuncu sınıf öğretmeni : ADİL SAPMAZTÜRK
Din görevlimiz DURAN ÖZ bütün sınıflara din ve ahlâk dersi vermektedir.

OKUL ÜCRETLERİ :

KAYIT PARASI : \$ 50.00 (Ödemeyenlerin en kısa zamanda ödemeleri rica olunur, bu para yıllık ücrete dahildir.)

BİR ÇOCUK İÇİN : \$ 250.00

İKİ ÇOCUK İÇİN : \$ 475.00

ÜÇ ÇOCUK İÇİN : \$ 700.00 ' dır.

Velilerin okul ücretlerini Şubat ve Nisan aylarının sonuna kadar iki taksitte yönetim kurulunda bulunan aşağıdaki ilgililere ödemeleri önemle rica edilir.

Başkan : OKŞAN İSMAIL
Başkan yardımcısı : AYSEL MUSTAFA
Sekreter : HALİDE HASAN
Sekreter yardımcısı : MACİDE MEHMET
Veznedar : AYTEN KÂMİL
Veznedar yardımcısı : NURTEN MUSTAFA
Yönetim kurulu üyeleri : BİRKAN ALİOĞLU
NECLA ALİOĞLU
FERİHA İSMAIL
KADRIYE ELMAS
SALİHA MEHMETOĞLU
NAİM HASAN
HAYRETTİN TAHIROĞLU
NAZAN TAHIROĞLU

OKULUN 1997 EĞİTİM GÜNLERİ

ŞUBAT : MART: NİSAN: MAYIS: HAZİRAN: TEMMUZ:

1	1	5	3	7	19
8	8	26	10	14	26
15	15		17	21	
22	22		24	28	
	29		31		

AĞUSTOS: EYLÜL: EKİM: KASIM: ARALIK:

2	6	11	1	6
9	13	18	8	13
16	20	25	15	20
23			22	
30			29	

Okulda çocuklara yiyecek ve içecek devamlı bulunacaktır.

Sandviçler : \$ 2.00

İçecekler : \$ 1.00

Kek veya çikolata : \$ 0.50

Okul üniforması: Kırmızı kazak

Siyah pantolon/şort (kızlar için siyah etek)

Beyaz gömlek veya polo şört .

**TÜM ÖĞRETMEN ve ÖĞRENCİLERİMİZE BAŞARILI BİR EĞİTİM YILI
GEÇİRMELERİNİ TEMENNİ EDERİZ.**

AUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRK OKULU AİLE BİRLİĞİ

